Het Mar-a-lago akkoord

Beschrijving

De zomerse palmen van Mar-a-Lago wuiven in de zachte bries terwijl in de statige zalen van dit â??Zuidelijke Witte Huisâ?? mogelijk een nieuw hoofdstuk in de mondiale financiÃ«le geschiedenis wordt geschreven. Veertig jaar na het beroemde Plaza Akkoord, waarbij de dollar werd gedevalueerd om de Amerikaanse industrie te stimuleren, lijkt Donald Trump vastbesloten om een soortgelijke, maar wellicht nog ingrijpendere herstructurering door te voeren: het Mar-a-Lago Akkoord. De speculaties over dit akkoord zijn niet nieuw. Al tijdens de verkiezingscampagne fluisterden financiÃ«le experts over de mogelijkheid. In de zomer van 2024 speculeerde Scott Bessent â?? toen nog de beoogd minister van financiÃ«n van de Verenigde Staten â?? openlijk met Bloomberg over zoâ??n akkoord. Nu, met Trumpâ??s terugkeer naar het Witte Huis, lijken deze plannen concreter te worden. Maar wat houdt dit akkoord precies in, en waarom zou het belangrijker kunnen zijn dan veel mensen denken?

Meer dan alleen een zwakkere dollar

Het Mar-a-Lago Akkoord is niet simpelweg een plan om de dollar te devalueren. Het is een alomvattende strategie om de mondiale financiÃ«le structuur fundamenteel te herschikken. Stephen Miran, Trumps keuze voor voorzitter van de Raad van Economisch Adviseurs, heeft hier een uitgebreide visie over ontwikkeld.

Het komt er in essentie op neer dat Team Trump andere landen wil â??aanmoedigenâ?• om hun bezittingen in dollars, kortlopende staatsobligaties of zelfs goud om te zetten in langlopende of eeuwigdurende dollarbonds. Deze obligaties zouden geschikt zijn voor repo-overeenkomsten bij de Federal Reserve. Het doel: de fiscale druk voor de VS verminderen en tegelijkertijd de dominantie van het dollarsysteem handhaven â?? terwijl Washington de munt kan verzwakken.

Een radicaal andere filosofie

Voor veel mainstream economen lijkt dit plan waanzinnig. Het gaat tegen jarenlange economische orthodoxie in. Maar we moeten begrijpen dat het team van Trump een radicaal andere filosofie

hanteert. Zij zien financiÃ«le interventies niet als achterhaald, maar als essentieel voor een grootschalige herordening van de mondiale handel en financiÃ«n. Waar traditionele economen vrezen voor beurscrashes en recessies, ziet Trumpâ??s team hierin kansen. Ze hebben altijd geweten dat tarieven initieel economische pijn zullen veroorzaken, maar willen dit vroeg in Trumpâ??s termijn doorstaan. Sterker nog, ze zien voordelen: een recessie zou andere landen sneller naar de onderhandelingstafel dwingen, Amerikaanse rentetarieven verlagen, en de overmatige financialisering van de Amerikaanse economie tegengaan.

Het â??kleurenspelâ?? van Trump

Een intrigerend aspect van Trumpâ??s plan is zijn â??kleurenspelâ??. Scott Bessent, Trumpâ??s minister van FinanciÃ«n, heeft gezegd dat Trump andere regeringen zal vragen zichzelf in â??rodeâ?•, â??groeneâ?• en â??geleâ?• categorieÃ«n te plaatsen â?? vijanden, vrienden of aangrenzende spelers. â??Groeneâ?• landen krijgen militaire bescherming en tariefverlichting, maar moeten een valuta-akkoord omarmen. Sommige â??geleâ?• â?? of zelfs â??rodeâ?• â?? landen zouden transactionele deals kunnen sluiten. Dit suggereert een fasering van het Mar-a-Lago Akkoord: eerst een fase met bondgenoten, dan een met anderen. Het is een vorm van economische diplomatie die we in recente decennia niet hebben gezien.

De dollarparadox

Trumpâ??s team staat voor een interessante paradox: terwijl ze de dollar willen verzwakken om de Amerikaanse industrie te stimuleren, willen ze ook de dominantie van de dollar in het mondiale financiÃ«le systeem behouden. Scott Bessent heeft dit expliciet benoemd: dollarverzwakking en -dominantie zijn geen â??wederzijds uitsluitendeâ?• doelen. Deze benadering komt op een moment dat de dollardominantie al onder druk staat. De piek in dollarreserves wereldwijd werd begin jaren zeventig bereikt op 85 procent, maar is sindsdien gedaald tot 57 procent. De inzet van de dollar als wapen tegen landen als Rusland heeft bovendien ertoe geleid dat andere landen, zoals China, hun dollarbezittingen hebben verminderd.

Kans op succes?

Het realiseren van een Mar-a-Lago Akkoord is geen sinecure. De dollar is sinds Trumpâ??s herverkiezing eerst gestegen. Bovendien is internationale samenwerking niet bepaald een sterk punt van Trump. Waar hij wel sterk in is: druk uitoefenen. Een van de onderdelen van het Miran-plan is om buitenlandse posities in Amerikaanse staatsobligaties om te zetten in zeer langlopende (100 jaar) zerobonds. Onder druk van voldoende importtarieven zou dit kunnen slagen. De komende kwartalen zullen daarom cruciaal zijn voor de kans op een Mar-a-Lago Akkoord.

Het nieuwe Bretton Woods?

Bessent verklaarde vorig jaar dat hij â??deel wil uitmaken vanâ?¦ Bretton Woods-herstructureringenâ?• voor het mondiale financiÃ«le en handelssysteem. Dit was geen grap. De huidige tariefschokken kunnen een voorbode zijn van een veel groter drama. Of het Mar-a-Lago Akkoord zal slagen, is

onzeker. Veel mainstream economen zullen betogen dat deze plannen zo verkeerd zijn dat ze zullen mislukken. Maar wat beleggers moeten begrijpen, is dat Trumpâ??s recente acties niet â??gewoonâ?• grillig zijn; de visie van zijn team heeft een krachtige interne logica. De huidige chaos is evenzeer een kenmerk als een fout. Het is een chaos met een doel. En terwijl we de 40e verjaardag van het Plaza Akkoord naderen, zouden we er goed aan doen om voorbereid te zijn op een mogelijk nieuw hoofdstuk in de mondiale economische geschiedenis. Een hoofdstuk dat wellicht wordt geschreven in de schaduw van de palmen van Mar-a-Lago.

Han Dieperink, Chief Investment Officer

Disclaimer

Abonneer op deze nieuwsbrief via www.aureus.eu/nieuwsbrief

Voor tussentijdse updates, volg AurÃ©us op Linkedin